



● Ertuğrul Çoban

Kolay Değilmiř

Her gece yolun düşer bir hüznün mahfiline
Duyarsın şarkıların dinmeyen sancısını
Yuvalanırken hüzzam sazendenin teline
Damıtır kirpiklerin günlerin acısını...
Ve hicran ateşinde demlenirken ufuklar
Anlarsın, yanıp yanıp soğmak kolay değilmiş.

Her gece bir gülendam dolaşır düşlerinde
Ruhunu sızım sızım ayırır bedeninden
Bir gül ki katmer katmer solar gülüşlerinde
Bir gül ki benliğini sıyrır bedeninden...
Ve çökerken sam yeli rayihalar üstüne
Anlarsın, bulut bulut yağmak kolay değilmiş.

Her gece aralarsın zamanın perdesini
Sararmış hatıralar bir takvim yaprağında
Mâzi içine ağlar, âti kısar sesini
Kalem yeşermez olur kâğdın toprağında...
Ve takılır sözcükler turna kanatlarına
Anlarsın, hece hece yığmak kolay değilmiş.

Her gece hükmü başlar kasvetli karanlığın
Taşar hafakanların, sonra yıkılır bendi
Çözülür kâbus kâbus uykularla can bağın
Okşar korkularını bir heyûlâ kemendi...
Ve vakarlı bir sabrın yaşlı avuçlarına
Anlarsın, tespih tespih sığmak kolay değilmiş.

Her gece zincirlenir bir mazgala havsalan
Soğuk rüzgârlar alır dimağının terini
Kulağında çınlarken yangından geri kalan
Gözlerindeki sızı emzirir yüreğini...
Ve çekip sinesinden merhametin sütünü
Anlarsın, ığıl ığıl sağmak kolay değilmiş.

Her gece bir hummanın döşegindeyken tenin
Bıçak sırtı acılar çöreklenir yanına
Süzüp şafağa kadar ağusunu akrebin
Yelkovan her saniye zerk ederken kanına...
Ve sen her gece tutup bir ölümün elinden
Anlarsın, mahşer mahşer doğmak kolay değilmiş.

